

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 416/2018
26.04.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела давања лажног исказа из члана 335. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Станића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину ЗК 304/17 од 25.10.2017. године и Вишег суда у Зрењанину ЗКж1 351/17 од 15.01.2018. године, на седници већа одржаној 26.04.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Станића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину ЗК 304/17 од 25.10.2017. године и Вишег суда у Зрењанину ЗКж1 351/17 од 15.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину ЗК 304/17 од 25.10.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је суд изрекао условну осуду, којом му је утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 (једне) године од дана правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину ЗКж1 351/17 од 15.01.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Зрењанину ЗК 304/17 од 25.10.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Станић,

због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер у радњама окривљеног нису садржани сви елементи кривичног дела из члана 335. став 2. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим и осуђен, будући да у изреци првостепене пресуде недостаје објективно обележје предметног кривичног дела – а наиме, да је на лажном исказу заснована одлука у управном поступку.

Одредбом члана 335. став 1. КЗ је прописано да сведок, вештак, преводилац или тумач који да лажан исказ пред судом, у дисциплинском, прекршајном или управном поступку или у другом законом прописаном поступку, казниће се затвором до три године, док је ставом 2. тог члана прописано да ће се казном из става 1. наведеног члана казнити и странка која приликом извођења доказа саслушањем странака у судском или управном поступку да лажан исказ, а на том исказу буде заснована одлука донесена у том поступку.

Из изреке побијане првостепене пресуде Основног суда у Зрењанину, произилази да је окривљени критичном приликом способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, као странка у управном поступку, дао лажан исказ, на начин ближе описан у изреци, те је на основу тог његовог исказа, од стране службеника у Амбасади Републике Србије, израђен путни лист број 057920, након чега је издати путни лист истог дана и употребио приликом преласка границе при повратку из Мађарске у Србију, при чему је био свестан свог дела, његове забрањености и хтео његово извршење.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 2. у вези става 1. КЗ, односно јасно произилази да је окривљени критичном приликом на описани начин предузео радње извршења предметног кривичног дела, јер је као странка у управном поступку дао лажан исказ, а на основу тог исказа је заснована одлука донесена у управном поступку- да се окривљеном изради, односно изда путни лист.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и у вези с тим наводи да су побијане пресуде засноване на одбрани окривљеног АА датој у предистражном поступку, која је по оцени браниоца, неподобна да буде доказ у предметном поступку, јер је „истражни поступак“ вођен због кривичног дела из члана 358. став 1. КЗ и у односу на то дело је окривљени изнео своју одбрану, па бранилац сматра да се таква одбрана окривљеног не може користити као доказ у кривичном поступку у коме је окривљени правноснажно оглашен кривим због кривичног дела из члана 335. став 2. у вези ства 1. КЗ.

Међутим, по налажењу овог суда, а како је одбрана окривљеног АА дата на записнику Основног јавног тужиоца у Зрењанину Кт 2089/16 од 17.01.2017. године, као и на записнику о главном прересу ЗК 304/17 од 23.10.2017. године, у свему у сагласности са одредбама члана 85. до 90. ЗКП које регулишу доказну радњу – саслушање окривљеног, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Станића, да је одбрана окривљеног незаконит доказ. При чему чињеница да је кривична пријава против окривљеног поднета због кривичног дела из члана 358. став 1. КЗ и да су у том правцу предузете доказне радње пре подношења оптужног предлога, а да је након тога дошло до преквалификације радњи окривљеног и против истог поднет оптужни предлог због кривичног дела из члана 335. став 2. у вези става 1. КЗ, по налажењу овог суда, без утицаја је на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, из разлога што одбрана окривљеног представља јединствену целину у току поступка, у којој се окривљени у конкретном случају изјашњавао у погледу једног те истог животног догађаја, и коју одбрану као такву, суд цени у склопу свих осталих изведених доказа, невезано од правне квалификације радњи окривљеног.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић